

for et halvt års tid siden om hele lignings-spørgsmålet og efter nedsættelsen af det udvalg, der arbejder med problemerne om uddannelse og overførsel af personale fra amtstuerne til amtsligningsinspektoraterne, har vi fra kommunal side arbejdet med en effektivisering af ligningsapparatet ud fra den opfattelse, at regeringen havde skrinlagt tankerne i teknikerudvalgets såkaldte blå betænkning om overgang til ren statslig ligning. Det er kommunernes opfattelse, at der på dette møde blev fastlagt en linie, hvorefter det nuværende kommunale ligningsapparat skulle udbygges og opbygningen af skatterådssekretariater fremskyndes samtidig med, at amtsligningsinspektoraterne skulle styrkes bl. a. ved overflytning af personale fra amtstuerne. Forhåbentlig er denne opfattelse stadigvæk rigtig.

Som det sidste mere administrative spørgsmål skal jeg omtale spørgsmålet om kommunernes budgetlægning under kildeskatteordningen. Der skal fastsættes satser for kommuneskatten for hvert kalenderår, og dette må ske i god tid, formentlig i oktober måned forud for skatteårets begyndelse. Grundlaget for skatteudskrivning bliver skøn over borgernes indtægter mere end et år frem i tiden. Dette må naturligvis volde nogen vanskelighed. Mest betænkeligt er det dog, at kommunerne med det nuværende finansår vil komme i den situation ved fastsættelsen af skattesatserne at skulle skønne over udgiftsbehovet flere måneder, før det egentlige budgetarbejde foretages. Da det ikke er tanken at ændre den kommunale indkomsts katts funktion som den indtægtskilde, der spiller den største rolle, når kommunerne ved budgetlægningen tilvejebringer balance mellem udgifter og indtægter, må en sådan tidsfølge betragtes som uholdbar. Kommunerne finder det derfor mest sandsynligt, at de videre overvejelser over dette spørgsmål vil føre til, at det kommunale finansår lægges om til kalenderåret.

Hvor komplicerede og uoverskuelige visse af de administrative spørgsmål end kan synes at være, gælder kommunernes bekymringer dog især de virkninger på kommunernes likviditet, som en kildeskatteordning kan få.

Det er med ængstelse, at kommunerne har forstået, at der med lovforslagene tænkes

på en indbetaling af alle indkomstskatte til statskassen, uanset at dette ikke udtrykkeligt nævnes i lovforslagernes tekst, der blot anvender udtrykket „indbetaling til det offentlige“. Derved vil kommunerne efter bestemmelserne i lovforslagene i fremtiden kun have krav på med $\frac{1}{12}$ månedlig at få udbetalt det beløb, der efter kommunens eget budget er udskrevet som kommunal opholdskommuneskat.

Forholdet er jo det, at kommunerne hidtil har kunnet ligge med statsskattepengene indtil de kvartalsvise afregninger med statskassen. Dette gælder alle kommunerne, bortset fra Københavns kommune, der afregner statsskatten løbende. For kommunerne har dette betydet en styrkelse af likviditeten, der for næsten alle kommuner har haft virkning året igennem, idet de har kunnet imødegå kassetabet ved afregningsterminerne ved hjælp af kortvarige kassekreditter. Værdien af denne afregningsordning med staten er naturligvis størst i de kommuner, der har fastsat tidlige indbetalingsterminer for borgernes skattebetalinger. I mange kommuner ligger indbetalingsterminerne endog så tidligt, at der inden afregningen af den sidste fjerdedel af et års statsskat, den 15. juni, allerede er indgået en eller flere rater af det nye års statsskat. Dette gælder f. eks. omkring 30 af købstæderne. Derved kan disse kommuner permanent disponere over et meget stort beløb i statsskatte.

Ved at fastsætte skatteindbetalingsterminerne tidligere end afregningen med staten har kommunerne bl. a. været i stand til at stå i forskud over for staten med store beløb, bl. a. vedrørende sociale udgifter, hvor kommunerne har meget betydelige tilgodehavender i statsrefusion.

En kildeskatteordning må naturligvis indebære ensartede indbetalingsterminer overalt i landet. Det kan derfor ikke undgås, at kommuner med usædvanligt tidlige indbetalingsterminer kommer ud for et særligt likviditetstab, som der må tages individuel stilling til at imødegå. Dette likviditetstab vil vise sig straks ved overgangen til kildeskatteordningen, hvis denne bliver tilrettelagt således som skitseret i bemærkningerne til lovforslagene, idet der derved i de sidste måneder inden ikrafttrædelsesdagen for kildeskatten simpelthen vil bortfalde én